

AŠ – FABIUKAS, MIELAS BERNIUKAS

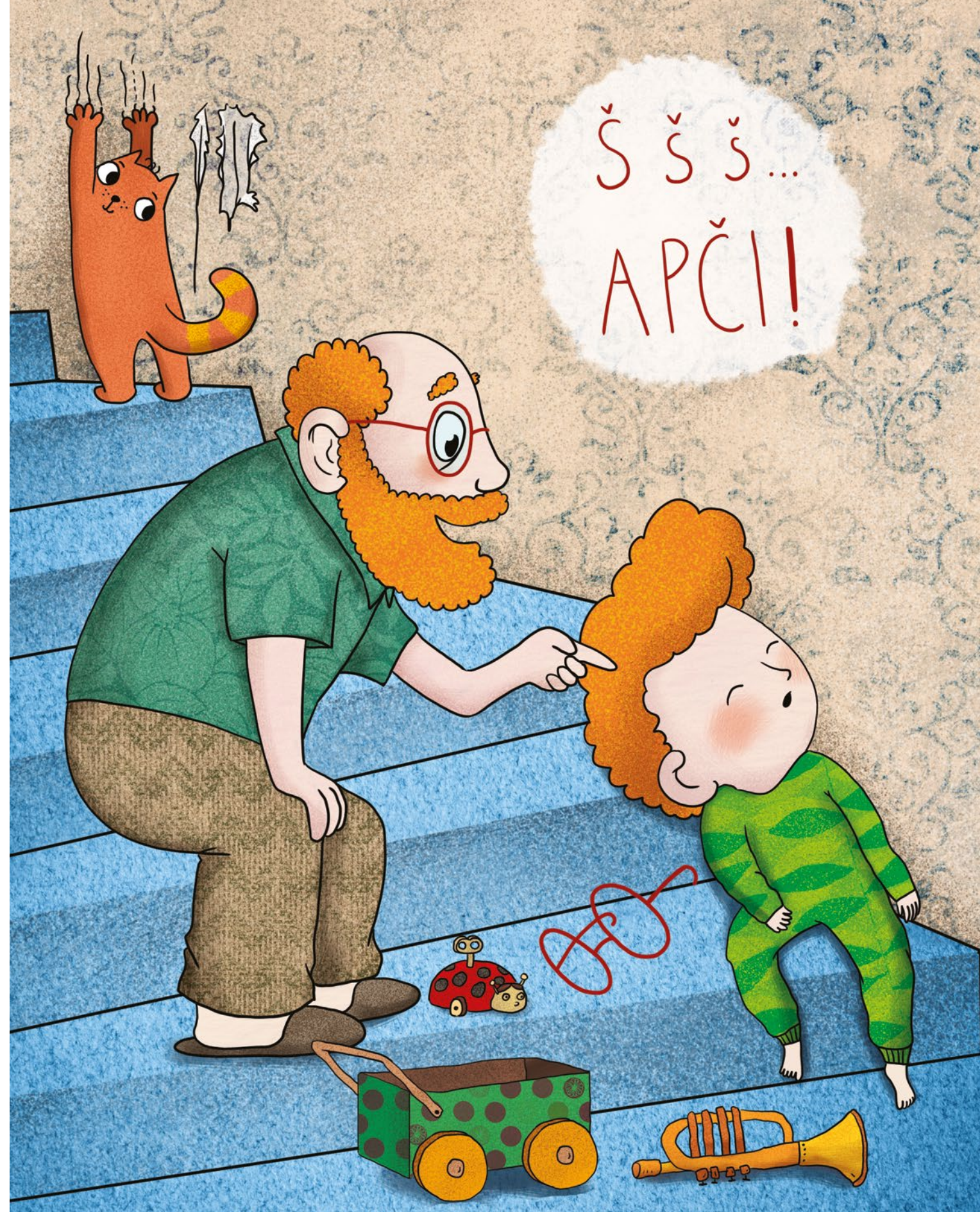
- Oi, kas gi čia? - šypteli senelis, radęs prisnūdusį berniuką ant laiptų, vedančių vidinio kiemo link, ir švelniai sušnibžda sau po nosimi: - Fabiukas, mielas berniukas.

- Apči! - nelemtas čiaudulys išblaško paskutinius miego likučius.

Apsidairau ir nieko aplink nepastebėjęs labai nustembu:

- Oi! Kas nusičiaudėjo? Nejaugi aš? Taip, taip, tik aš! Tas, kuris visus savo gyvenimo metus, na gerai, gal tik pusę jų, svajoja kada nors vairuoti traukinį. „Ir kas čia tokio ypatingo? - paklausite. - Visi apie ką nors svajoja.“ Na taip.

Tačiau šis pasakojimas visai ne apie tai, nors prasideda būtent nuo čia.

YPATINGI PUSRYČIAI

Tą savaitgalio rytą pabudau anksčiau nei įprastai. Ne akiplėša žadintuvas (vieną tokį palikome namie, mieste), o keistas, nenusakomas jausmas pažadino mane. Netyčiom žvilgsnis užkliuvo už praviro lango. Vasarėjantis vėjas švelniai šiureno užuolaidos kraštelį. Staiga tarsį viesulas kilo mano galvoje ir sužaižaravo (panašiai žėruoja vandenyje saulės nutvieksti žuvies žvynai) mintis: „Žinau, žinau, žinau!“ Mane užvaldė nenusakomas jaudulys.

– TROŠKULY-Y-Y-Y-S! Mane pažadino troškulys! – sušukau. Beje, tai visai nesusiję su tuo, apie kurį ką tik pamanei... Pašokau lyg širšių sugeltas – troškau nuotykių!

– Tai atsigerk vandens ar dar ko nors, – atsikėlęs, bet dar nepabudęs, bandė nuraminti mane tėtė.

– Kas čia darosi? – nieko nesuprato močiutė.

Mūsų šeimoje močiutė visada stengiasi patenkinti visų norus. Paaškinsiu: pavyzdžiui, mamai patinka juoda duona, juoda kava, o tėtė pusryčiaudamas mėgsta gerti kavą su pienu, dievina dribsnių košę su uogiene. Aš labiausiai mėgstu agrastų džemą. Ko jau ko, o uogienių pas močiutę yra tiek daug ir įvairių, kad apsispręsti, ką valgyti, labai sudėtinga užduotis, gal net iššūkis! Braškių, mėlynių, aviečių uogienės, svarainių, juodųjų, raudonųjų serbentų džemai! Tiesa, jei į virtuvę įsisuka senelis, tuomet uogienes ir visus kitus saldėsius nurungia jo patiekalas – „Senelio kiaušiniene“. Jos kvapo ir skonio pagundoms nė vienas iš mūsų negali atsispirti.

Taip nepaprastai pusryčiaujama senelių namuose. Pusryčiai ypatingi dar ir dėl to, kad niekas niekur neskuba, mėgaujasi kvapais, kalbasi, juokauja, o kartais tiesiog kartu tyli.

